

Fremme af forespørgslen vedtoges $17/4$ (F. sp. 5137).
Forespørgslen foretoges $6/5$ (F. sp. 5509).

Forespørgeren, *Hanne Reintoft* (DK), bemærkede i sin motive-ring af forespørgslen, at regeringen ved tidligere lejligheder havde givet udtryk for, at man ville gå ind for afholdelse af en konference om europæisk sikkerhed, når grundige forberedelser havde vist, at den kunne forventes at føre til nyttige resultater.

Af pressemeddelelser var det fremgået, at statsministeren under sit ophold i Washington havde udtalt sig på en måde, som tydede på, at han tog afstand fra tanken om en europæisk sikkerhedskonference, således at udtalelserne kunne tolkes som udtryk for en ændring af regeringens politik på dette punkt.

Hun ønskede nu klarhed over, om regeringen i realiteten var for eller imod afholdelsen af en sådan sikkerhedskonference.

Statsministeren bekræftede i sit svar, at regeringen i sin tiltrædelseserklæring havde udtalt, at den gik ind for afholdelse af en europæisk sikkerhedskonference, når grundige forberedelser havde vist, at den kunne forventes at føre til nyttige resultater.

Statsministeren fortsatte:

„ Samme tankegang gjorde jeg gældende, da jeg i maj 1969 fremsatte en udtalelse, hvori jeg gav udtryk for den danske regerings fulde støtte til det af Finland tagne initiativ i spørgsmålet om sammenkaldelse af en sådan konference. Jeg kan føje til, at så vidt min erindring rækker, var Danmark i øvrigt det første land, der gav udtryk for en sådan fuld tilslutning.

Dette synspunkt blev endvidere gentaget af udenrigsministeren i hans redegørelse i folketinget den 19. februar 1970, der i væsentlig grad var viet en udførlig omtale af øst-vest-forholdet, herunder navnlig afspændingsbestræbelserne og afholdelsen af en sikkerhedskonference. Under mine samtaler i Washington gav jeg i overensstemmelse hermed udtryk for dansk tilfredshed med den seneste udvikling på øst-vest-området, der navnlig er kendetegnet ved den vesttyske forbundsrepublikks dialog med Sovjetunionen, Polen og Østtyskland, de genoptagne Berлиндøftelser mellem de fire stormagter samt de amerikansk-sovjetiske drøftelser om en begrænsning af de strategiske våben, de såkaldte SALT-forhandlinger. Der er næppe nogen, der vil bestride, at et positivt resultat af disse drøftelser vil være af stor betydning for en fredelig løsning på de europæiske sikkerhedsproblemer. Jeg fandt det derfor også kun naturligt at give udtryk for den opfattelse, som i øvrigt vinder almindelig tilslutning i en række lande, der ligesom Danmark går ind for afholdelsen af en konference om europæisk sikkerhed, at det ville være fordelagtigt og frugtbart at se, hvorledes hele denne udvikling, der endnu befinder sig i sin indledende fase, vil komme til at forme sig, før der indkaldes til en sikkerhedskonference.